

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

**Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:**

appellant,

tegen de uitspraak in zaak nr. 07/15644 van de rechtbank 's-Gravenhage,
nevenzittingsplaats Haarlem, van 5 november 2007 in het geding tussen:

en

de staatssecretaris van Justitie.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. C.H.M. van Altena, lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. S.P.M. Zwinkels, ambtenaar van Staat.

w.g. Van Altena
lid van de enkelvoudige kamer

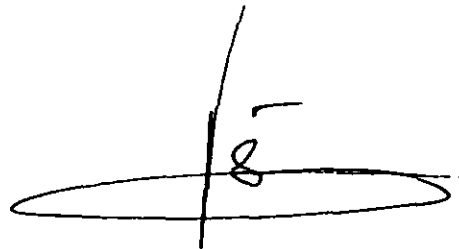
w.g. Zwinkels
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 10 oktober 2008

314.

Verzonden: 10 oktober 2008

Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a vertical line, a horizontal line, and a stylized 'e' or 's' shape.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

uitspraak

RECHTBANK 's-GRAVENHAGE

Sector bestuursrecht

Nevenzittingsplaats Haarlem

zaaknummer: AWB 07/15644

uitspraak van de enkelvoudige kamer voor vreemdelingenzaken van 5 november 2007

in de zaak van:

geboren op _____, van Turkse nationaliteit,
eiser,
gemachtigde: mr. F. Ietswaart, advocaat te Amsterdam,

tegen:

de staatssecretaris van Justitie,
verweerder,
gemachtigde: mr. J.J. Hofland, werkzaam bij de Immigratie- en Naturalisatiedienst te 's-Gravenhage.

1. Procesverloop

- 1.1 Eiser heeft op 9 november 2006 een aanvraag ingediend tot het verlenen van een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd voor het doel "voortgezet verblijf". Verweerder heeft de aanvraag bij besluit van 30 januari 2007 afgewezen. Eiser heeft tegen het besluit op 23 februari 2007 bezwaar gemaakt. Verweerder heeft het bezwaar bij besluit van 13 maart 2007 ongegrond verklaard. Eiser heeft tegen dit besluit op 10 april 2007 beroep ingesteld.
- 1.2 Verweerder heeft een verweerschrift ingediend.
- 1.3 De openbare behandeling van het geschil heeft plaatsgevonden op 8 augustus 2007. Eiser is in persoon verschenen, bijgestaan door zijn gemachtigde. Verweerder is vertegenwoordigd door zijn gemachtigde.

2. Overwegingen

- 2.1 In beroep toetst de rechtbank het bestreden besluit aan de hand van de voorgedragen beroepsgronden op rechtmatigheid en ambtshalve aan voorschriften van openbare orde.
- 2.2 Ingevolge artikel 16, eerste lid, aanhef en onder g, Vreemdelingenwet 2000 (Vw) kan een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd worden afgewezen indien de vreemdeling niet voldoet aan de beperking verband houdende met het doel waarvoor hij wil verblijven.

-
- 2.3 Regels over de toepassing van deze afwijzingsgrond zijn neergelegd in het Vreemdelingenbesluit 2000 (Vb). Ingevolge artikel 3.51, eerste lid, aanhef en onder a, Vb kan de verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd onder een beperking, verband houdend met voortgezet verblijf worden verleend aan de vreemdeling die drie jaar in Nederland verblijft als houder van een verblijfsvergunning onder een beperking verband houdend met gezinshereniging of gezinsvorming met een persoon met niet-tijdelijk verblijfsrecht.
- 2.4 Ingevolge artikel 3.52. Vb kan in andere gevallen dan genoemd in de artikelen 3.50 en 3.51 Vb de verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd onder een beperking verband houdend met voortgezet verblijf worden verleend aan de vreemdeling die rechtmatig verblijf als bedoeld in artikel 8, onder a tot en met e dan wel l, Vw heeft gehad en van wie naar het oordeel van Onze Minister wegens bijzondere individuele omstandigheden niet gevergd kan worden dat hij Nederland verlaat.
- 2.5 In de Vreemdelingencirculaire 2000 (Vc) heeft verweerder beleidsregels over de toepassing van deze bepaling vastgesteld. Hoofdstuk B16/7 Vc (voorheen genummerd: B2/5.3.3 Vc) bepaalt als volgt. Indien de (huwelijks)relatie op grond waarvan het verblijf was toegestaan binnen drie jaar na verblijfsaanvaarding en anders dan door overlijden is verbroken, wordt voortgezet verblijf toegestaan, indien sprake is van een combinatie van klemmende redenen van humanitaire aard die daartoe aanleiding geven. De beoordeling of in het concrete geval op grond van een dergelijke combinatie van klemmende redenen van humanitaire aard in het voortgezet verblijf van de vreemdeling behoort te worden berust, is aan de Minister. Klemmende redenen van humanitaire aard kunnen onder meer zijn gelegen in de zorg die de vrouw/ouder heeft voor kinderen die in Nederland zijn geboren en/of een opleiding volgen. Daarbij is van belang de mate van worteling in de Nederlandse samenleving en de mogelijkheid om het familie- en gezinsleven elders voort te zetten. De vreemdeling die zich hierop beroept, geeft aan welke klemmende redenen van humanitaire aard naar zijn mening tot aanvaarding van zijn voortgezet verblijf dienen te leiden en onderbouwt zijn beroep met ter zake relevante gegevens en bescheiden. Het is nadrukkelijk de eigen verantwoordelijkheid van de vreemdeling om bij het indienen van de aanvraag om voortgezet verblijf aan te geven dat er sprake is van een dergelijke combinatie van factoren, en die met ter zake relevante gegevens en bescheiden te onderbouwen. Hij is daartoe de meest gereede partij. Bij de beoordeling van het beroep op klemmende redenen van humanitaire aard, wordt altijd een belangenafweging gemaakt, waarbij de belangen van de vreemdeling worden afgewogen tegen die van de staat.
- 2.6 De rechtbank betreft bij de beoordeling de volgende feiten.

Eiser is op 10 september 2002 in het bezit gesteld van een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd onder de beperking "verblijf bij echtgenote, " met een geldigheidsduur tot 10 september 2003, laatstelijk verlengd tot 12 mei 2008. Het huwelijk tussen eiser en is op ontbonden. Bij besluit van 27 oktober 2006 is de verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd onder de beperking "verblijf bij echtgenote, " ingetrokken per 10 december 2003. Tegen dit besluit is geen rechtsmiddel ingesteld.

Op 13 juli 2006 heeft eiser een aanvraag tot verlening van een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd onder de beperking "arbeid in loondienst" ingediend. Deze

---

aanvraag is bij besluit van 8 november 2006 afgewezen. Tegen dit besluit is geen rechtsmiddel ingesteld.

Eiser heeft een nieuwe vriendin genaamd _____, met de Nederlandse nationaliteit. Samen met haar heeft eiser een zoon, _____ geboren op _____

De rechtbank overweegt als volgt.

- 2.7 De rechtbank stelt vast dat eisers huwelijksrelatie op grond waarvan verblijf was toegestaan binnen drie jaar na verblijfsaanvaarding en anders dan door overlijden is verbroken. Gelet hierop is de rechtbank met verweerder van oordeel dat eiser niet in aanmerking komt voor voortgezet verblijf op grond van artikel 3.51 Vb.
- 2.8 Ten aanzien van eisers beroep op artikel 3.52 Vb is de rechtbank van oordeel dat verweerder zich in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat de door eiser aangevoerde klemmende redenen van humanitaire aard niet voldoende zijn om verblijf toe te staan op grond van dit artikel. Niet is gebleken dat eiser zelf zodanig geworteld is dat hij niet zou kunnen terugkeren naar Turkije. Evenmin is gebleken dat het onmogelijk is om het familie- en gezinsleven elders voort te zetten. Eiser heeft geen bijzondere omstandigheden aangevoerd anders dan dat zijn nieuwe partner de Nederlandse nationaliteit heeft en niet kan aarden in Turkije. Niet is echter aangevoerd waarom van eisers partner niet verlangd kan worden dat zij naar Turkije meegaat. In eisers niet nader onderbouwde stelling dat hij zijn gezin in Turkije geen behoorlijk bestaan kan bieden en dat van zijn partner en kind niet gevergd kan worden dat zij zich in Turkije vestigen, heeft verweerder geen grond hoeven vinden om voortgezet verblijf op grond van klemmende redenen voor humanitaire aard toe te staan. De Nederlandse nationaliteit van eisers partner en kind maakt dit niet anders, nu Nederlanders zich ook elders kunnen vestigen. Het argument dat eisers aanwezigheid hier ten lande een Nederlands belang dient, aangezien hij zijn gezin onderhoudt en dat aldus voorkomen wordt dat zijn gezin in problemen komt en een beroep doet op de openbare kas, houdt evenmin stand. Niet valt in te zien waarom eiser zijn gezin niet vanuit Turkije zou kunnen onderhouden. Ook aan eisers stelling dat zijn aanwezigheid hier te lande een Nederlands arbeidsmarktbelang dient, omdat er een tekort aan personeel is in de horeca, heeft verweerder voorbij mogen gaan. Immers, in het onherroepelijk geworden besluit van 8 november 2006 is reeds overwogen dat van een dergelijk belang niet is gebleken.
- 2.9 Eisers beroep op het Associatiebesluit 1/80 kan niet slagen, nu - zoals verweerder reeds in het onherroepelijk geworden besluit van 8 november 2006 heeft overwogen - eiser op het moment van zijn scheiding van _____ geen jaar legale arbeid heeft verricht.
- 2.10 Ten aanzien van eisers beroep op artikel 8 van het Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden overweegt de rechtbank dat eiser ter ondersteuning van deze rechtsgrond hetzelfde heeft aangevoerd als ten aanzien van zijn beroep op artikel 3.52 Vb, zodat de rechtbank verwijst naar hetgeen is overwogen in 2.8.
- 2.11 Tot slot kan het beroep van eiser op het Internationaal verdrag voor de rechten van het kind niet slagen, nu eiser daaraan geen concrete rechten kan ontleen.

2.12 De rechtbank zal het beroep ongegrond verklaren.

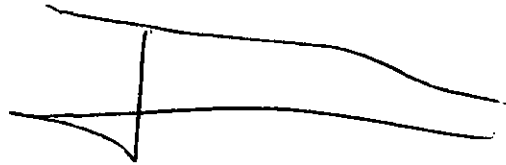
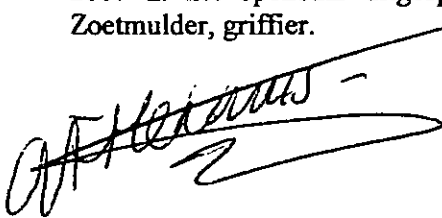
2.13 Er is geen grond een van de partijen te veroordelen in de door de andere partij gemaakte proceskosten.

3. Beslissing

De rechtbank:

verklaart het beroep ongegrond.

Deze uitspraak is gedaan door mr. J.I. de Vreese-Rood, rechter, en op 5 november 2007 in het openbaar uitgesproken, in tegenwoordigheid van drs. A.F. Hermus-Zoetmulder, griffier.

Afschrift verzonden op: 06 NOV 2007

Coll: B

Rechtsmiddel

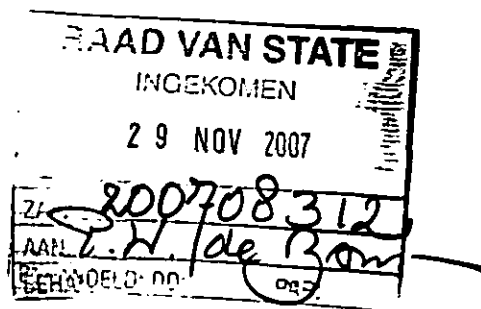
Partijen kunnen tegen deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Raad van State, Afdeling bestuursrechtspraak, Hoger beroep vreemdelingenzaken, Postbus 16113, 2500 BC, 's-Gravenhage. Het hoger beroep moet ingesteld worden door het indienen van een beroepschrift, dat een of meer grieven bevat, binnen vier weken na verzending van de uitspraak door de griffier. Bij het beroepschrift moet worden gevoegd een afschrift van deze uitspraak.

Voor verspreiding afschrift.
De griffier van de rechtbank 's-Gravenhage

Aan de Afdeling Bestuursrechtspraak
van de Raad van State,
Hoger beroep vreemdelingenzaken,
Postbus 16113
2500 BC DEN HAAG

BEROEPSCHRIFT

IND nr 0296-13-4019, V-nr.
Registratienummer AWB 07/15644

Geeft eerbiedig te kennen

geboren op in van Turkse nationaliteit, samen met zijn in Nederland geboren Nederlandse echtgenote en hun eveneens Nederlandse en in Nederland geboren zoontje van ruim 1 jaar oud wonende te , allen te dezer zake woonplaats gekozen hebbende te Amsterdam, (1082 JM) aan de Van Nijenrodeweg no. 843, ten kantore van hun advocaat mr. F. Ietswaart, *die verklaart bepaaldelijk gevolmachtigd te zijn tot het instellen van het onderhavige hoger beroep;*

Appellant heeft sedert 10 september 2002 rechtmatig verblijf in Nederland krachtens een hem toen verleende verblijfsvergunning voor verblijf bij zijn toenmalige echtgenote , welke verblijfsvergunning werd verlengd tot 12 mei 2008;

Appellants huwelijk met mevrouw is misgelopen en op door echtscheiding ontbonden, waarna hij zijn tegenwoordige echtgenote heeft ontmoet, met welke vrouw hij in Nederland is hertrouwd en met wie hij op een zoon heeft gekregen, genaamd

Appellant, tevens optredende namens en in het belang van zijn hierboven genoemde mede-belanghebbende Nederlandse echtgenote en zoon, komt hierdoor in hoger beroep van de uitspraak van de Vreemdelingenkamer van de Rechtbank te 's- Gravenhage, zitting houdende te Haarlem d.d. 5 november 2007 (registratienummer Awb 07/15644), van welke uitspraak hierbij een kopie wordt overgelegd;

Appellant kan zich met deze uitspraak niet verenigen en voert daartegen de navolgende grief aan:

Grief

Ten onrechte heeft de Rechtbank in haar uitspraak onder punt 2.11 geoordeeld dat eiser geen concrete rechten kan ontlenen aan het Internationaal Verdrag voor de rechten van het Kind; Appellant verwijst voor wat betreft concrete rechten, die te ontlenen zijn aan dit verdrag naar na te noemen arresten van het Europese Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM)

Eiser meent - zoals onder punt 2.8 van de aangevallen uitspraak ook is gememoreerd - dat van zijn echtgenote (ten onrechte wordt gesproken van slechts partner) noch van zijn zoontje - beide van Nederlandse nationaliteit en nimmer in Turkije gewoond hebbend - rechtens gevergd kan worden dat deze zich in Turkije vestigen; eiser zou niet voldoende onderbouwd hebben dat hij zijn gezin (hij verblijft al meer dan 5 jaar legaal in Nederland) in Turkije (waar hij nooit een betrekking heeft kunnen krijgen en na zijn militaire slechts zijn vader wat hand- en spandiensten heeft verleend in diens dorpswinkeltje) niet behoorlijk kan onderhouden. Appellant meent en hij heeft dat ook gesteld dat hij legaal, (hij kreeg het recht om als Turk met uitgebreider rechten dan onderdanen van andere niet-Europese landen, vergelijk het Associatie-verdrag en Associatiebesluit 1/80) wel in staat was en is om in Nederland arbeid in loondienst te verrichten en dat hij dit reeds enige jaren als horeca-medewerker bij een en dezelfde werkgeefster doet; als uitvloeisel van dit recht en de uitoefening daarvan kan appellant wel behoorlijke wijze in het levensonderhoud van zijn echtgenote en zoon voorzien, die anders een beroep zouden moeten doen op (eventueel aanvullende) bijstand; appellant meent dat met dit gegeven er geen enkel Nederlands belang (meer) bestond om eventueel (zoals de Rechtbank terecht overweegt) - altijd - af te wegen tegen de belangen van appellant en zijn Nederlandse, in Nederland geboren en getogen echtgenote en idem kind, immers:

een restrictief toelatingsbeleid was en is niet meer aan de orde; appellant is legaal Nederland binnengekomen, heeft zich op geen enkele wijze misdragen; dit laatste punt is ook in zoverre van belang dat zelfs in gevallen waarin een vreemdeling ongewenst is verklaard op grond van een strafbaar feit - inmiddels de ontwikkeling van het Europese recht (implementatie van de EU- richtlijn gezinsvorming, daarop en op het Europese Verdrag gebaseerde uitspraken van het Europese Hof voor de Rechten van de Mens en het Gerechtshof te Straatsburg) naar het oordeel van appellant dwingen om zich aan deze jurisprudentie te storen en het de Minister of Staatssecretaris niet vrijstaat een beleid te handhaven en afwegingen te maken, die duidelijk in strijd zijn met van hogerhand - ook voor de Afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State, ook al zou deze zoals ook wel met de Hoge Raad der Nederlanden is gebeurd "om" moeten - voorgeschreven wijze van afweging van het publiek belang tegenover het private (gezins)-belang en de rechten en belangen (best interest) van het kind met hantering van de daarbij door de Europese Rechter verschaft handvaten en criteria;

Als zodanig noemt appellant het arrest van het EHRM van 2 augustus 2001 inzake Boultif vs Zwitserland (JV 2001/254) en de daarin genoemde "guiding principles", die (a fortiori in zaken waarbij van criminaliteit van de echtgenoot geen sprake is) in acht moeten worden genomen zoals de duur van het verblijf van de vreemdeling in Nederland; de nationaliteit van de vreemdeling en de betrokken familie- of gezinsleden, de gezinssituatie van de vreemdeling, zoals de duur van het huwelijk en andere factoren die uitdrukking geven aan de

mate van effectiviteit van het huwelijk; de aanwezigheid van kinderen, geboren tijdens het huwelijk en hun leeftijd; de ernst van de moeilijkheden die zijn te verwachten voor de echtgenote in het land van **herkomst van de vreemdeling**;

In het arrest van 5 juli 2005 inzake Uner vs Nederland (JV 2005/305) heeft het EHRM aan de hiervoor genoemde uitgangspunten nog toegevoegd **de belangen en het welzijn van de kinderen, met name de ernst van de moeilijkheden die de kinderen in het land van herkomst (sc. van de vreemdeling) tegemoet gaan.**

Appellant herhaalt dat zijn echtgenote (en zijn schoonouders in Nederland) Nederlanders zijn en voor wat zijn echtgenote en kind betreft **geboren Nederlanders, wier nationaliteit in casu zwaarwegend en doorslaggevend zou moeten zijn in die zin dat - naast alle andere wegingsfactoren het (niet aanwezige) belang van de Staat der Nederlanden in dit geval iedere betekenis ontbeert en geheel afwezig is (behalve voor wat betreft het geen zelfstandige betekenis en inhoud hebbende "regel is regel" -belang;**

Gewezen wordt ook op het arrest van het EHRM d.d. 31 januari 2006 (Rodrigues da Silva en Hoogkamer tegen de Staat der Nederlanden: art. 8 family life geschonden, positieve verplichting om illegale moeder na echtscheiding in het belang van een minderjarige Nederlandse dochter Rachel een verblijfsvergunning te verlenen).

Naar het oordeel van appellant heeft de Rechtbank verzuimd te constateren dat door de Staatssecretaris in casu geen redelijk en rechtvaardig evenwicht is gevonden tussen de belangen van appellant, zijn vrouw en kind enerzijds en het belang van de Nederlandse Staat;

In het welbegrepen belang ook van de Nederlandse rechtsontwikkeling in opwaartse richting naar Europees niveau, d.w.z. in overeenstemming met de op dat vlak door legislatieve en rechtsprekende instanties gegeven richtlijnen, resp. uitspraken wordt op alle vorenstaande gronden geconcludeerd dat Uw Afdeling de uitspraak waarvan hoger beroep vernietigt als in strijd met voormelde Verdragen, resp. met de daaruit voortgevloede richtlijnen en rechterlijke uitspraken, met de Wet en met de algemene beginselen van behoorlijk bestuur en in het belang ook van de rechtseenheid een nadere uitspraak doet in hoger beroep als uw Afdeling rechtens meent juist te zijn, onder verwijzing van verweerder in de kosten van beide instanties.

Amsterdam, 28 november 2007

gemachtigde